U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **J. A.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2015, č. j. 1252/DS/2015, ID: 55614/2015/KUUK/Bre, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 7. 2018, č. j. 78 A 12/2015-30,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 11. 7. 2018, č. j. 78 A 12/2016 – 44 zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2015, č. j. 1252/DS/2015, ID: 55614/2015/KUUK/Bre.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále též „*stěžovatel*“) dne 27. 8. 2018 blanketní kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 9. 2018, č. j. 3 As 83/2018 – 12, stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 10. 9. 2018. Lhůta usnesením stanovená k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 25. 9. 2018. Stěžovatel totiž soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil ani v dodatečně stanovené lhůtě.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“) vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. Dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, zdejší soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě 15 dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních

poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečné) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané ustanovením § 9 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích. O těchto následcích byl přitom stěžovatel v usnesení ze dne 4. 9. 2018, č. j. 3 As 83/2018 – 12 poučen.

[5] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu